

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 213.481 van 26 mei 2011
in de zaken A. 130.588/XII-3722 (I)
A. 130.589/XII-3723 (II)
A. 130.591/XII-3724 (III)

In zake:

I.
de GEMEENTE KEERBERGEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Cies Gysen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 18
bij wie woonplaats wordt gekozen

II.
de GEMEENTE HAACHT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Cies Gysen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 18
bij wie woonplaats wordt gekozen

III.
de GEMEENTE BOORTMEERBEEK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sonja De Pooter
kantoor houdend te 2520 Broechem
Broechemsesteenweg 83
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

1. de GEMEENTE BONHEIDEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Flamey
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de
minister van Mobiliteit en Vervoer, thans de
staatssecretaris voor Mobiliteit
woonplaats kiezend bij

de Juridische Dienst van de FOD Mobiliteit en Vervoer
met zetel te 1210 Brussel
Vooruitgangstraat 56
en eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Johan Vanden Eynde en Bart Van Hyfte

I. Voorwerp van de beroepen

1. De beroepen, ingesteld op 16 december 2002, strekken tot de nietigverklaring van “de beslissing van de gemeenteraad van de gemeente Bonheiden van 27 februari 2002 houdende verkeersreglement betreffende het aanbrengen van gewichtsbepierking tot 3,5 ton in het centrum van Bonheiden en Rijmenam [...], alsmede van de goedkeuringsbeslissing van de federale minister van Mobiliteit van 18 april 2002”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 182.754 van 8 mei 2008 worden de debatten heropend en wordt aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag gesteld.

Bij arrest nr. 71/2009 van 5 mei 2009 heeft het Grondwettelijk Hof over deze prejudiciële vraag uitspraak gedaan.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een aanvullend verslag opgesteld.

Verzoeksters hebben een laatste memorie ingediend. De eerste verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Ook de tweede verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 november 2010.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas Ryckalts, die loco advocaat Cies Gysen verschijnt voor de eerste twee verzoeksters, en die loco advocaat Sonja De Pooter verschijnt voor de derde verzoekster, advocaat Natalia Ptaszynsky, die loco advocaat Peter Flamey verschijnt voor de eerste verwerende partij en advocaat Laurent Delmotte, die loco advocaten Johan Vanden Eynde en Bart Van Hyfte verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. In de zitting van 19 december 2001 keurt de gemeenteraad van Bonheiden overeenkomstig artikel 2, eerste lid, van de bij koninklijk besluit van 16 maart 1968 gecoördineerde wetten betreffende de politie over het wegverkeer, een “Aanvullend verkeersreglement houdende aanbrengen gewichtsbepaling in centrum Bonheiden en Rijmenam” goed. Luidens artikel 1 wordt in de dorpskernen van Bonheiden en deelgemeente Rijmenam de doorgang verboden voor bestuurders van voertuigen waarvan de maximaal toegelaten massa hoger is dan 3,5 ton. Dit artikel wordt ingevoegd in artikel 4 van het algemeen aanvullend reglement van 29 maart 1990.

Bij schrijven van 11 februari 2002 deelt het ministerie van Verkeer en Infrastructuur de gemeente Bonheiden mee dat het voorstel vooralsnog niet ter ondertekening aan de minister kan worden voorgelegd omdat in een aanvullend reglement duidelijk dient te worden bepaald welke straten

onder het gebod of verbod vallen, alsook op welke plaatsen verkeersborden worden voorzien.

In de zitting van 27 februari 2002 keurt de gemeenteraad van Bonheiden het “Aanvullend verkeersreglement houdende aanbrengen gewichtsbepierking in centrum Bonheiden en Rijmenam- aanpassing” goed. Luidens artikel 1 wordt artikel 1 van het besluit van de gemeenteraad van 19 december 2001 aangevuld als volgt: “Aan volgende kruispunten zal het verkeersbord C21 geplaatst worden (= gewichtsbepierking tot 3,5 ton, uitgezonderd lijnbussen en laden en lossen): [...]”. Dit is het eerste bestreden besluit.

Bij besluit van 18 april 2002 van de minister van Mobiliteit en Vervoer wordt het besluit van 27 februari 2002 van de gemeenteraad van Bonheiden houdende aanvullend verkeersreglement betreffende de gewichtsbepierking in het centrum en in Rijmenam goedgekeurd. Dit is het tweede bestreden besluit.

Met een aanplakbrief van 6 mei 2002 deelt de burgemeester van Bonheiden mee dat de aanpassing van het aanvullend verkeersreglement houdende aanbrengen gewichtsbepierking in centrum Bonheiden en Rijmenam bij besluit van 18 april 2002 door de minister van Mobiliteit en Vervoer werd goedgekeurd en dat de volledige tekst van de betrokken aanvullende verkeersverordening op het gemeentehuis ter inzage ligt.

Met een schrijven van 16 oktober 2002, daags nadien verstuurd, brengt de gemeente Bonheiden er de gemeentebesturen van onder meer Keerbergen, Haacht en Boortmeerbeek van op de hoogte dat de gemeenteraad voormeld aanvullend verkeersreglement in zitting van 27 februari 2002 heeft goedgekeurd en dat in de loop van de maand december de nodige verkeersborden zullen worden aangebracht, met in bijlage een grondplan van de gemeente met aanduiding van de zones waarin de gewichtsbepierking van toepassing is.

IV. Bestaan van het eerste voorwerp

4. Volgens verzoeksters is er sprake van een “mogelijke onbestaande raadsbeslissing”. Verzoeksters sluiten niet uit dat er ter zitting van de gemeenteraad van 27 februari 2002 niet is beslist omtrent een aanvullend verkeersreglement. Bij nazicht op de website van eerste verwerende partij van de agenda en toelichting met betrekking de gemeenteraadszitting van 27 februari 2002, bleek een punt ter aanvulling van het verkeersreglement inzake het aanbrengen van een gewichtsbepierking in het centrum van Bonheiden en Rijmenam niet geagendeerd.

5. Stuk 9 van het administratief dossier van eerste verwerende partij bewijst het bestaan van het eerste bestreden besluit, namelijk de door het tweede bestreden besluit goedgekeurde gemeenteraadsbeslissing van 27 februari 2002 tot vaststelling van een aanvullend verkeersreglement betreffende de gewichtsbepierking in het centrum van Bonheiden en Rijmenam. De gemeenteraad stemde op 27 februari 2002 met eenparigheid van stemmen in met het voorstel om het betrokken punt aan de agenda toe te voegen.

Er is geen reden om het bestaan van de eerste bestreden beslissing te bewijfelen.

V. Excepties van onontvankelijkheid

6. Verwerende partijen werpen op dat de beroepen niet ontvankelijk zijn bij gebrek aan een besluit van het college van burgemeester en schepenen tot het instellen ervan en dat ze te laat zijn. Tweede verwerende partij doet ook gelden dat de beweerde nadelige gevolgen van de bestreden beslissingen “sterk genuanceerd dienen te worden”.

7. De eerste exceptie is reeds beoordeeld en verworpen in het tussenarrest nr. 182.754, sub 4.2.

8. Wat de exceptie van laattijdigheid betreft stelde de Raad van State in vernoemd tussenarrest vast dat het bestreden aanvullend verkeersreglement, zoals goedgekeurd, op 6 mei 2002 overeenkomstig het toentertijd geldende artikel 112 van de nieuwe gemeentewet werd bekendgemaakt, zodat, gelet op artikel 4, derde lid, van het algemeen procedurereglement, vanaf die dag de beroepstermijn ertegen inging.

Evenwel wijst het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 71/2009 van 5 mei 2009 uit dat de artikelen 112 en 114 van de nieuwe gemeentewet ongrondwettig zijn in zoverre de beroepstermijn voor derden die geen rechtstreekse belangen hebben in de betrokken gemeente -zoals het geval is met verzoeksters, in de gemeente Bonheiden- begint te lopen vanaf de aanplakking bedoeld door die artikelen, en niet vanaf de dag waarop die derden kennis ervan hebben gehad.

Te dezen blijkt niet dat verzoeksters eerder van de aanplakking van de bestreden beslissingen kennis hadden of behoorden te hebben dan ten gevolge van de ontvangst van de brieven die eerste verwerende partij hen ter zake toestuurde op 17 oktober 2002. Worden de artikelen 112 en 114 van de nieuwe gemeentewet in het licht van het arrest van het Grondwettelijk Hof buiten beschouwing gelaten in de mate waarin ze de Grondwet schenden, dan blijken de besproken beroepen ingesteld binnen de in artikel 4, derde lid, van het algemeen procedurereglement bepaalde beroepstermijn.

De exceptie wordt verworpen.

9. Daargelaten het feit, wat de derde exceptie betreft, dat tweede verwerende partij toevoegt uiteindelijk niet te betwisten dat verzoeksters “wellicht een voldoende belang” hebben, toont de bespreking *sub* nrs. 14 en 15 aan dat verzoeksters wel degelijk reden hebben hun belangen nadelig beïnvloed te achten.

Ook de derde exceptie wordt verworpen.

VI. Onderzoek van de middelen

Standpunt van de partijen

10.1. Verzoeksters nemen in het verzoekschrift een *derde middel* “uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet, van het gelijkheidsbeginsel van de regels van goed nabuurschap en van het behoorlijk beheer en de behoorlijke inrichting van de wegenis, alsmede van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en het beginsel *patere legem qu[a]m ipse fecisti* en uit machtsoverschrijding”.

In een *eerste onderdeel* voeren verzoeksters in essentie aan dat de bestreden beslissingen, door de enorme verkeersoverlast die ze veroorzaken, het evenwicht verstoren tussen de lasten die een gemeente in het algemeen belang moet dragen en de bescherming van het patrimonium. Verwezen wordt naar de lijst van kruispunten waar een verkeersbord C21 wordt geplaatst; daaruit blijkt dat de kruispunten ver buiten de dorpskernen liggen, langsheen de grenzen met de naburige gemeenten.

Volgens een *tweede onderdeel* spreekt het vanzelf dat als een gemeente gebruik maakt van haar bevoegdheid inzake politieverordeningen, zij dat slechts mag doen “nadat zij zich op volledige wijze heeft laten inlichten over de gevolgen van haar beslissing”. Dat is, naar de mening van verzoeksters, niet gebeurd. Eerste verwerende partij heeft zich niet gebaseerd op het in opmaak zijnde mobiliteitsplan, noch op een ander dienstig en relevant onderzoek. Zij deed wat de door haar erkende verbindingswegen betreft juist het tegenovergestelde van wat zij in haar beleidsverklaring aankondigde, door ze namelijk af te sluiten voor een bepaald soort verkeer.

10.2. Verzoeksters putten in hun verzoekschrift een *vierde middel* “uit de schending van het recht om zijn standpunt naar voor te brengen, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en uit machtsoverschrijding”. Uiteengezet wordt dat de bestreden beslissingen ertoe strekken zwaar verkeer te weren uit quasi het gehele grondgebied van de gemeente Bonheiden, dat alle zwaar verkeer zal dienen uit te wijken naar de naburige gemeenten, dat hierdoor tenminste de feitelijke positie van verzoeksters bedreigd wordt, en dat zij niettegenstaande de voor hen zwaarwegende consequenties niet geraadpleegd zijn.

10.3. Een *vijfde middel* in het verzoekschrift is afgeleid “uit een schending van het artikel 159 van de Gecoördineerde Grondwet, alsmede uit een schending van artikel 5 van de Wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en gemeenten, de beginselen van behoorlijk bestuur zoals daar meer in het bijzonder zijn, het wettigheids- en motiveringsbeginsel en het beginsel patere legem qu[a]m ipse fecisiti [en] uit de machtsoverschrijding”. Onder meer lichten verzoeksters toe dat geen van beide bestreden beslissingen enige motieven bevatten omtrent de maatregel tot het opleggen van een gewichtsbepijking, dat de beslissingen bijzondere implicaties hebben voor het verkeer op het grondgebied van verzoeksters, en dat nochtans de materiële-motiveringsplicht vereist dat iedere bestuurshandeling wordt gedragen door motieven die aanvaardbaar zijn en in het kader van het wettigheidstoezicht moeten kunnen worden gecontroleerd.

11.1. In de memorie van antwoord reageert eerste verwerende partij met betrekking tot het derde middel dat het verwijt dat de C21-borden ver buiten de dorpskernen staan, langs de grenzen met de naburige gemeenten, “niet helemaal strookt met de werkelijkheid”. Zij wijst er voorts op dat de impact van de gewichtsbepijking in het centrum van Bonheiden en Rijmenam wel degelijk werd onderzocht. Uit dat onderzoek bleek dat de verkeersstroom geregeld kan worden over de rijkswegen zonder dat daarvoor een grote omweg moet worden gemaakt. Een en ander is geenszins strijdig met de beleidsverklaring van de gemeente.

Aangaande het vierde middel acht eerste verwerende partij het recht om zijn standpunt naar voor te brengen niet van toepassing aangezien het te dezen gaat om een reglement dat bovendien niet op het persoonlijk gedrag van de betrokkene is gericht en omdat het recht niet geldt in de relatie tussen besturen onderling.

Wat het vijfde middel aangaat, herinnert eerste verwerende partij er in de eerste plaats aan dat een reglement niet onder de toepassing van de formele-motiveringswet valt. Voorts meent zij dat de motieven die ten grondslag liggen aan haar besluit logisch en consistent zijn, namelijk het centrum van Bonheiden en Rijmenam vrijwaren van doorgaand zwaar vervoer dat de leefbaarheid en de centrumfunctie danig schaadt, door het invoeren van een gewichtsbepanking. Die motieven zijn zowel rechtens aanvaardbaar als met het oog op de feiten. De materiële-motiveringsplicht is bijgevolg geenszins geschonden.

11.2. Het verweer van tweede verwerende partij gaat in dezelfde zin.

11.3. In de laatste memorie merkt eerste verwerende partij nog op dat verzoeksters helemaal niet aannemelijk maken dat de bestreden beslissing tot gevolg had dat het zwaardere wegverkeer zich naar hun grondgebied heeft verplaatst. Noch hebben zij verduidelijkt welke precieze verkeersstromen zij vrezen te moeten ondergaan, noch brengen zij in dit verband bewijskrachtige stukken bij. In alle geval wordt op geen enkele manier een schending van het gelijkheids- of het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk gemaakt. Het blijkt niet dat verzoeksters substantieel meer zwaar vrachtverkeer te verwerken krijgen of dat de mogelijkheid om op hun grondgebied een efficiënt mobiliteitsbeleid te voeren wordt doorkruist; alle doorgaand zwaar verkeer kan worden opgevangen door een N-weg; daaraan doet de omstandigheid dat bepaalde chauffeurs sluiptwegen zouden zoeken door het grondgebied van verzoeksters geen afbreuk; eerste verwerende partij heeft dit niet in de hand en het is mee de verantwoordelijkheid van alle betrokken gemeenten om het sluiptverkeer te ontmoedigen.

Het blijkt dan ook niet “dat eerste verwerende partij kennelijk onzorgvuldig zou hebben gehandeld door het nemen van de bestreden maatregel die er enkel toe strekt om doorgaand zwaar verkeer uit de dorpskern van Bonheiden en Rijmenam te weren ter vrijwaring van de leefbaarheid en de centrumfunctie”. Ter zake beschikt eerste verwerende partij over een ruime discretionaire bevoegdheid en er kan bezwaarlijk gesteld worden “dat geen enkele zorgvuldige gemeentelijke overheid in dezelfde omstandigheden -geconfronteerd met dezelfde problematiek van zwaar vrachtverkeer door de dorpskern- een soortgelijke beperking zou hebben ingevoerd”, zodat niet besloten kan worden tot de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Evenmin mag worden beweerd dat eerste verwerende partij op geen enkele wijze heeft onderzocht welke grensoverschrijdende gevolgen de beoogde maatregel zal hebben op het grondgebied van de naburige gemeenten. Stukken 3 en 4 van het administratief dossier tonen aan dat wel degelijk werd onderzocht langs welke wegen het doorgaand zwaar verkeer kan worden opgevangen. Ten slotte reikt de materiële-motiveringsplicht niet zover “dat de motieven van de motieven moeten worden gematerialiseerd in stukken in het administratief dossier”.

Beoordeling

12. Als zodanig is de hoorplicht niet van toepassing bij het tot stand brengen van reglementen, zoals het bestreden verkeersreglement er een is.

Dit ontslaat de overheid er niet van om wel de zorgvuldigheidsplicht na te leven. Ook reglementen moeten immers met kennis van zaken genomen worden en het resultaat zijn van een behoorlijke afweging van alle relevante belangen en omstandigheden. Een zorgvuldige voorbereiding houdt in dat de overheid voldoende informatie inwint over de reële situatie en over de mogelijke impact van het voorgenomen reglement. Het kan daartoe finaal toch noodzakelijk zijn dat er (een soort van) consultatie van de betrokkenen plaatsheeft.

Met die verplichting om bij haar afweging uit te gaan van een toereikend onderzoek van de eventuele effecten en neveneffecten van het reglement, hangt voor de overheid de verplichting samen om haar zorgvuldige voorbereiding te bewijzen. Meer bepaald dient het administratief dossier ervan te doen blijken dat de gemeente de vereiste om het reglement op zorgvuldige wijze te nemen, daadwerkelijk heeft nageleefd.

13. Te dezen kunnen in verband met een zorgvuldige voorbereiding van het bestreden verkeersreglement, in het administratief dossier alleen twee stukken -stukken 2 en 3- worden aangetroffen. Ze worden in het auditoraatsverslag als volgt besproken:

“In de nota ‘motivering inzake instelling van een gewichtsbepierking in het centrum van Bonheiden en Rijmenam’ wordt overwogen dat het doorgaand verkeer van vrachtwagens kan geregeld worden over N-wegen zonder daarom een grote omweg te moeten maken; dat alle naderende verkeersstromen van zwaar vervoer kunnen opgevangen worden aan een N-weg en vandaar verwezen naar hun bestemming, zie bijgevoegde kaart.

Blijkens het bestuurlijk verslag van de politiecommissaris van Bonheiden evenwel zal het zwaar verkeer moeten gaan: ofwel via de N26 richting Haacht en Keerbergen, ofwel via de R12 en N15 naar de Putsesteenweg om via Peulis naar Vaatjesstraat - Weynesbaan - kruispunt Rijmenam verder naar Keerbergen te gaan.

Voorts blijkt uit de nota ‘gewichtsbepierking in centrum Bonheiden en Rijmenam’ van Rudy Rey, diensthoofd technische dienst van de gemeente Bonheiden van 11 juni 2002 dat ook de gemeente Peulis een gewichtsbepierking heeft ingevoerd, waardoor de verbindingsweg tussen de Putsesteenweg en de Leuvensesteenweg wordt: Putte-Keerbergen-Haacht-Kampenhout, en op deze plaatsen de autosnelweg via andere wegen kan bereikt worden (zie bijgevoegd plan)(adm. doss. stuk 16).

Het zwaar verkeer wordt met andere woorden wel degelijk naar het grondgebied van de gemeenten Keerbergen, Haacht en Boortmeerbeek afgeleid (zodat het geen grote omweg hoeft te maken), en niet enkel naar de N-wegen”.

Zoals de Raad van State de laatste memorie van eerste verwerende partij begrijpt, wordt die bespreking niet fundamenteel betwist.

Immers heet het in deze laatste memorie dat het zwaar verkeer dan toch “in de eerste plaats” naar de N-wegen wordt omgeleid en dat in zoverre

“het zwaar verkeer wel degelijk naar het grondgebied van verzoeksters zou worden afgeleid”, daarmee nog niet is aangetoond dat eerste verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld: verzoeksters bewijzen niet dat zij “substantieel” meer zwaar vrachtverkeer moeten verwerken; alle doorgaand zwaar verkeer “kan” worden opgevangen door een N-weg; eerste verwerende partij heeft het “niet in de hand” als chauffeurs sluiptwegen zoeken door het grondgebied van verzoeksters; het is “mede de verantwoordelijkheid [...] van alle betrokken gemeenten” om sluiptverkeer te ontmoedigen.

14. Door het bestreden reglement kunnen, zoals verzoeksters opmerken, “specifieke verbindingswegen tussen gemeenten zoals de Rijmenamseweg - Mechelsesteenweg er toch zijn en altijd geweest zijn” (stukken 18 en 20 van het administratief dossier) niet meer worden gebruikt door voertuigen met een maximaal toegelaten massa hoger dan 3,5 ton. Meer nog, met verzoeksters wordt aangenomen dat, gelet op de concrete plaatsing van de C21-borden, zelfs “het grootste gedeelte van het grondgebied van de gemeente Bonheiden” ontoegankelijk wordt gemaakt voor zulke voertuigen.

Voorts wist eerste verwerende partij, of behoorde zij althans te weten, dat de theoretische mogelijkheid dat het zwaar verkeer “kan” verlopen langs N-wegen geenszins uitsluit dat het in de praktijk anders toegaat. In dit verband is het argument van eerste verwerende partij dat zij het sluiptverkeer niet in de hand heeft en dat verzoeksters ter zake ook een verantwoordelijkheid dragen, juist van aard de noodzaak te staven van een voorafgaand overleg met hen, eerder dan dat het illustreert dat een zorgvuldige voorbereiding ook zonder dergelijk overleg mogelijk was.

15. Staande voor de keuze om eventueel “ter vrijwaring van de leefbaarheid en de centrumfunctie van Bonheiden en Rijmenam” een verkeersreglement aan te nemen waarvan de evidente bovenlokale effecten voor de buurgemeenten als ontegenzeggelijk voorzienbaar te beschouwen zijn, kwam het

eerste verwerende partij in het kader van een zorgvuldig onderzoek toe die buurgemeenten voorafgaandelijk te consulteren.

Op de stad Mechelen na heeft zij met hen geen enkel contact gezocht. Alleszins blijkt het niet uit het administratief dossier. Integendeel blijkt daaruit dat de gemeenten Keerbergen, Putte en Boortmeerbeek zich naderhand bij eerste verwerende partij zelfs uitdrukkelijk hebben beklagd over het gebrek aan enig overleg en “het eenzijdig en egoïstisch karakter van de maatregel”.

Tevergeefs tracht eerste verwerende partij in de laatste memorie haar tekortkoming af te wentelen op verzoeksters, door hen te verwijten zelf geen onderzoek te hebben gedaan en geen bewijskrachtige stukken te hebben bijgebracht (“bijvoorbeeld telling verkeersstromen, advies verkeerspolitie, ...”) omtrent de impact op hun grondgebied. Het verzuim om verzoeksters te raadplegen vóór de gemeenteraadsbeslissing van 27 februari 2002 werd genomen, wordt er geenszins door opgeheven.

16. De besproken middelen zijn in de aangegeven mate gegrond. Ze verantwoorden de vernietiging van de beslissing van 27 februari 2002 van de gemeenteraad van Bonheiden houdende het aanvullend verkeersreglement.

Uit de middelen volgt eveneens dat op zijn beurt ook het besluit van de minister, die immers tot rechtshandhaving gehouden was, door onwettigheid is aangetast. Overigens brengt de vernietiging van de gemeenteraadsbeslissing mee dat de ministeriële goedkeuring hoe dan ook zonder voorwerp valt en onwerkzaam wordt. Bijgevolg dient tevens de ministeriële goedkeuringsbeslissing vernietigd te worden.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 27 februari 2002 van de gemeenteraad van Bonheiden houdende het aanvullend verkeersreglement

betreffende de gewichtsbepierking tot 3,5 ton in het centrum van Bonheiden en Rijmenam, evenals de beslissing van 18 april 2002 van de minister van Mobiliteit en Vervoer tot goedkeuring van die gemeenteraadsbeslissing.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als de vernietigde beslissingen.

3. Verwerende partijen worden verwezen in de kosten, begroot op 525 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 mei 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest